

Bijen en zuiverheid van de ether

Door de alarmerende situatie waarin de bijenstand verkeerde, ontmoette ik Marieke de Vrij voor het eerst in het voorjaar van 2008. Op dat moment werkte ik als schrijfster aan een toneelstuk over samenwerking en collectiviteit, geïnspireerd op het leven van de bijen. Ik had me al maanden laten verrassen door de schoonheid, de efficiëntie en subtiliteit van de bijenmaatschappij, de zuiverheid van hun producten en hun voedsel, de bijzondere relatie van de bijen met de zon en de algehele gevoeligheid van het wezen van de bij. Al deze elementen probeerde ik in mijn stuk aan te raken en te vertalen naar ons menselijk bestaan. Met in mijn achterhoofd onder meer de gedachten van Rudolf Steiner dat de wezens die zich fysiek als bijenvolken tonen de mens vooruit zijn in hun ontwikkeling en dat wij dus iets van hen kunnen leren. Als in de media de eerste berichten over een ongebruikelijke bijensterfte beginnen te verschijnen, de zogenaamde 'colony collapse disorder' waarbij hele bijenvolken op een mysterieuze manier verdwijnen, vinden Marieke en ik elkaar in onze gedeelde bezorgdheid.

**‘ Met hun gegons schrijven
bijen als het ware hun
geschiedenis in de lucht’**

De bij - zuiver geïnspireerd

Bijen hebben een natuurlijke drang tot onderzoeken en zijn bereid veel werk te verrichten. Ze zijn zeer verfijnd afgestemd op kleurenpracht en geurvibratie, dat wil zeggen dat ze zich ontwikkelen naar waar het licht óf kleur aanmaakt óf geur activeert. Daarmee kun je zeggen dat de bij zich door het licht gestuurd voelt in zijn zoekactie. Ze scheppen er genoeg in om over elkaar heen te zweven en daarmee beelden ze hun volkgevoelszin, hun familiezin uit. De bij is in menselijke begrippen een familiemens. Ze hebben de drang om zich gezamenlijk te bewegen. Als enkelingen zich losmaken van de groep heeft dat een functioneel karakter, namelijk het onderzoeken of de kring van bijen zich kan uitspreiden over een gebied dat de moeite waard is of om andere bijen te laten genieten van wat ze gevonden hebben. Ze leven als het ware op de dans van het leven zelf want, hoewel ze naarstig zoekend zijn, ervaren ze dit als een vreugdevol gegeven.

Etsen in de ether

Het beeld dat Marieke in haar eerste schouwing van de bijen schetste, raakte mij diep en bevestigde als het ware waarom ik mij voor het schrijven van dit toneelstuk tot het leven van de bijen aangetrokken voelde. In het onderzoek naar het waarom van de problemen die de bijen ondervonden kwam het volgende belangwekkende beeld naar voren:

Met hun gegons schrijven bijen als het ware hun geschiedenis in de lucht. Ze communiceren in de vibratie van het gegons en etsen hun levenspatroon in de ether. Dat is een heel verfijnd mechanisme. Ze hebben een hoog vibratiegehalte qua frequentie en daarmee laten ze hun route na. Ze herkennen de banen waarlangs ze gevlogen hebben en waar ze symbolisch merktekens in 'gebrand' hebben die ook voor hun nakomelingen energetisch

herleesbaar zijn. Om die reden is het van groot belang dat de ether een hele heldere en zuivere frequentiegesteldheid heeft, willen zij zichzelf kunnen herkennen in die baan of in de weg die ze gegaan zijn tijdens hun leven. Die informatie dient gefilterd en opgenomen te worden uit de ether zelf, die niet een op zichzelf staand iets is. De ether staat in contact met andere velden van levende mechanismen die ook hun uitstraling in de ether 'etsen', zoals de gedachten van de mens. Als een mens denkt, dan etst hij in de ether. Daarom is het nastreven van zuiver denken zo ontzettend belangrijk.

Onwillekeurig moet ik denken aan een gedicht dat ik jaren daarvoor al geschreven heb:

Ik schrijf het liefste in de lucht

Wel de gedachte

Wel het woord

Maar niet het overblijfsel

Niets

Het volgende moment

De ether als boek dat nooit af is

Hoe vaak heb ik, als het om inspiratie ging, niet het gevoel gehad dat die mooie inval, of de briljante oplossing of dat perfecte rijmwoord niet van mij kwam, maar dat hij als gedachte allang in de lucht hing en dat ik hem met mijn antenne alleen maar 'toevallig' opving. Hoe vaak komt het niet voor dat tegelijkertijd op verschillende plaatsen in de wereld of in het land dezelfde initiatieven tevoorschijn komen, dezelfde bewegingen op gang komen. Hoe vaak heb ik me niet afgevraagd hoe het nou toch zat in die onzichtbare wereld met dat veld van altijd en overal aanwezige kennis, waar wij mensen als we maar zuiver genoeg zouden kunnen afstemmen,

'Het beeld van de ether als boek is van een duizelingwekkende schoonheid'

toegang toe zouden kunnen hebben. Hoe werkt inspiratie? Wat is de macht van de gedachte? En wat is zuiver denken? Het beeld van de ether als boek dat door ontelbare wezens voortdurend geschreven en herschreven wordt is van een duizelingwekkende schoonheid. Het is voortdurend in beweging en nooit af. De bijen geven met hun vreugdevolle werkzame bestaan een indrukwekkend voorbeeld.

Vervuiling van de ether

Tegenwoordig worden de bijen behoorlijk in hun natuurlijke staat van zijn gehinderd:

Doordat de ether steeds vervuilerd raakt, zijn sporen niet altijd goed traceerbaar meer en als de ether minder helder is dan voorheen creëert dat dwaalwegen. Het verfijnde antennesysteem van de bijen is heel trilling gevoelig en wanneer de frequenties in de lucht veranderen, stoort hen dat buitengewoon. Wanneer er veel stofdeeltjes in de lucht zitten die op die verfijnde radarsystemen komen, worden ze helemaal bedompt als er veel geluidvibratie is, bijvoorbeeld van verkeer, en raken ze van slag. Maar wat ook in de ether etst, is de straling van telecommunicatie, van mobiele telefonie en internet. De bijen krijgen deze straling door hun lichaam heen en dat is in hun verfijnd mechanisme een frequentie die zij niet goed kunnen traceren en niet na kunnen lezen. Die frequentie werkt verstoring op hun zoemtonen, ze moeten die stralingsfrequentie als het ware voortdurend overstemmen en dat kost zoveel energie dat ze het uiteindelijk opgeven.

Gevolgen van de vervuiling

Wat voor de bijen geldt, geldt evengoed voor de mens, ook al hebben we in vergelijking met de bij een fors lichaam. In de voorbereiding voor deze VRIJ 15 gaf Marieke onlangs de volgende inspiratie vrij:

Het vrije gedachtenveld van mensen wordt verstoord wanneer het etherveld vervuild is. Wanneer de ether te weinig bemiddelt in positieve gedachtenkracht omdat het etherveld door de luchtvervuiling te weinig opgeschoond kan worden, kan wat in de ether geëst wordt via alles wat indrukken achterlaat te weinig mensen aanzetten tot doorleving van wat hen aanraakt. In steden met luchtvervuiling ontstaan daardoor meer depressies. De mens wenst uit te ademen wie hij is, en te inhaleren wat tot voeding strekt. Wanneer er vervuiling is in de ether kan een mens minder bewust leven met dat waar hij in wezen ontvankelijk voor is. Er moet onderscheid gemaakt worden tussen verschillende vormen van vervuiling (zoals straling, fijnstof, rook of lawaai) maar daarnaast gaat het om de opeenhoping van de vervuiling en de mate van de diepdoorwerkendheid van die vervuiling. Vervuiling die het fysieke lichaam van de mens aantast, kan uiteindelijk de mens ook psychisch in nood brengen. Dan kunnen

‘De bijen zijn onze barometer bij het bewaken van de zuiverheid van de ether’

bepaalde vormen van straling de psyche van een mens minder helder maken, minder constructief, minder zelf aanvoelend. Dan lijdt een mens eraan dat hij te weinig eigendomsrecht heeft ten opzichte van zijn eigen zelf en dient hij meer onderhoud toe te passen teneinde zijn eigen ik te waarborgen, bijvoorbeeld door de naamsoefening. Daardoor kan hij beter overweg met straling die hem hindert en kunnen de gedachtenvelden die in de ether actief zijn minder diep insijpelen in zijn hart. Echter, wanneer hij dat niet kan weerhouden kan ook fysiek ziek zijn ontstaan door eigenheidsverlies. Soms zie je dat mensen hun gedachten niet meer kunnen ordenen. Heel fijngevoelige mensen moeten steeds weer zoeken naar: wat vind ik nu zelf? Er zijn ook mensen die steeds meer ongestructureerd gaan functioneren omdat ze de houvast in zichzelf missen. Het is afhankelijk van de aard van de mensen, van hun type fijngevoeligheid, hun fysieke geaardheid en de psychische geaardheid, wat de invloed van een vervuilde ether is.

Bijen als barometer

Je kunt dus rustig stellen dat we in hetzelfde schuitje zitten als de bijen en dat we, als we Rudolf Steiner moeten geloven en de fijngevoeligheid van de bij ons voorland is, op moeten passen dat de vele vormen van ethervervuiling ons niet zodanig uitputten dat we ‘het’ op gaan geven. Het is van het grootste belang dat we de zuiverheid van de ether bewaken en verbeteren en de bijen zijn daarbij onze barometer. Zolang zij lijden, doen we ook onszelf tekort in die prachtige ontwikkelingsweg naar zuivere inspiratie en een vreugdevol werkzaam leven.

Praktische tips:

Voor meer informatie over de huidige stand van de bijen en hoe u positief kunt bijdragen: www.dierenperspectief.nl/actueel.html, Zomer 2013, schrikbarende bijensterfte.

Door:

Heleen Verburg

Toneelschrijfster en lid van de redactie van
TIJDSchrift VRIJ. www.heleenverburg.nl

